Brassó, 1892. VIII. évfolyam, 8-ik szám. Kedd, január 19.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hákhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt
Félévre . . . 3 „ 50 „ kr
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 10 frank.

Egyes szám ára 5 kr. a kapható a kiadóhivatalban a Gross Gusztáv lottókollekturájában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések tekintetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos gármondsor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után egy kőlön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztőért felelősnek felelős:
FENYER VILMOS.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

A mi megyénk.

A ki figyelemmel olvassa most az országos pártok lapjait — pedig ki ne olvasná most érdekkel azokat —, annak feltűnhetett már eddig is, hogy széles e hazában Brassó város és Brassó vármegye az, a melyről a képviselőválasztási mozgalmakat illetőleg a legkevesebb tudósítást lehet találni.

Baj-e ez vagy előny megyénkre, ennek választóira nézve?

Mi határozottan azon nézetűnkek adunk kifejezést, hogy nemhogy baj lenne, de valóságos, kézzelfogható előny ugy a jelenben, mint a jövőre nézve. A mi megyénkről is elmondhatjuk ma — mint a jó házi nőről szokták tartani — hogy az a legjobb nő, a kiről a világ legkevesebbet beszél

És mi az oka annak, hogy megyénkről legkevesebbet írnak pártlapjaink? Az a soha eléggé nem méltányolható szép egyetértés, a mely e hó 17-én annyi viszály, annyi meghiusult küzdelem után a Brassó városi és Brassó vármegyei magyar és szász választó polgárok között létrejött

A szász nemzeti párt városunkban, vármegyénkben beszüntette eddig küzdelmes működését és mint egy férfiu kimondotta, hogy csatlakozik az országos szabadelvű párthoz, őszintén, minden utógondolat nélkül, mint független honpolgárokhoz illik, kik csakis saját lelkiismeretüktől, higgadt eszüktől kérnek tanácsot.

Ezt a kijelentést kitörő örömmel üdvözölte a városi és vármegyei magyar választó polgárok azon népes értekezlete, a mely e hó 17-én délelőtt Maurer Mihály császári és királyi kamarás főispán elnöklete alatt a megyeház nagytermében tartatott

Emlékezetes történelmi mozzanatnak nevezte a szász választó polgárok ezen lé vését az egyik szónok, visszapillantást vetvén azon válaszási küzdelmekre, a melyeknek 1878 óta a mi városunk és vármegyénk is szintere volt s a melyek mindannyiszor kegyetlenül felzavarták városunk és megyénk társadalmi békéjét.

A képviselőválasztási mozgalmak még tiszta magyar vármegyében is sok salakot szoktak magok után hagyni, melyeknek szétfordása sok évet szokott igénybe venni. Ha ez igy van tiszta magyar megyében, még inkább áll ugyan megyékben, melyekben a nemzetiségekkel is számolni kell. Ilyen város és vármegye volt 13 év óta Brassó város és Brassó vármegye

Ki ne emlékeznék vissza az 1876-iki választási küzdelmre, melynek Brassó város és Brassó vármegye szintere vala? Óriási harcz- és küzdelembe került akkor a városban egy magyar, egy román ajku s a megye egyik kerületében szintén egy magyar szabadelvűpárti képviselőt keresztülvinni a román választók segedelmével, a kik azután még csak három év mulva, 1881-ben mondottak ki Nagy-Szebenben azt a szerencsétlen passziviát.

És mi lőn következménye az 1878-iki elkeseredett választási küzdelmeknek? Az, hogy a szász választó polgárokat ujabb harczra, ujabb küzdelemre hivtuk ki társadalmi életünket pedig csaknem tűrhetetlenné tettük. Nem egy és ugyanazon édes haza polgárainak, hanem egymás halálos ellenségeinek tartottuk egymást. Az lett következménye, hogy az 1881-ben három választókerületben kijelölt magyar ajku képviselőjelöltjeink mind elbuktak, mind a négy választókerületben szász nemzeti párti képviselő lett megválasztva, s csak 1887-ben sikerült ujabban a szász-hermányi kerületben szabadelvűpárti képviselőt választanunk, és valljuk meg, hogy akkor is csak a szász választó polgárok támogatása mellett.

És hogyan állunk ma, az országos képviselőválasztások előestéjén? Ugy, miként legvérmesebb reményünk sem biztathatott: volna. Ugy, hogy 1892-ben Brassó város és Brassó vármegye négy választókerülete négy szabadelvű párti országos képviselőt fog küldeni Budapestre. Ezek közül három szász és egy magyar ajku, kiknek hazafiságában, pártunkhoz [való őszinte ragaszkodásában nem szabad kétkedénünk. Egyhangulag fogják ezeket a szász és magyar választó polgárok megválasztani.

Az annyi küzdelem után kivivott társadalmi béke lesz ennek nálunk legalább áldása, melyre mindannyian utalva vagyunk. Ezért néztünk mi hazafias örömmel képviselőink választásának elébe, melytől már csak 11 nap választ el.

Legyenek üdvözölve a legőszintébben mindazok, a kik számunkra ezt a napot előkészítették!

K. F.

Közerkölcsiségünk érdekben.

Lapunk már többször felszólalt és kikelt azon éjjeli ázletek ellen, melyekben pinczérőnők tartatnak.

Reá mutattunk arra, hogy ezen éjjeli üzletek az erkölcsiséget alázsva megmételyezik az ifjuságot, megrontják a házas életet és hogy minden valamire való város a pinczérnői intézményt megszüntette.

Sürgettük, hogy városunk is tegye ezt; de hasztalan.

A városi főkapitányságról tudjuk, hogy ezen ügy rendezését a tanácsnál ajánlotta és sürgette, tudjuk, hogy azóta huzamos idő járt le és tudjuk hogy mindeddig eredménye lépés e téren nem történt.

Hogy miért nem? ezt nem kutatjuk; de azt el nem mulaszthatjuk, hogy reá ne mutassunk arra, miszerint a pinczérnői intézmény megszüntetése legalább oly sürgős, mint bármely város ügy.

És ezért lehetetlen felhagynunk ezen ügy valahára leendő rendezésének sürgetésével.

TÁRCZA.

„Hó."

— Elbeszélés.

A „Brassó" eredeti tárczája. —

(Folytatás.)

Sándort az anyja teljesen függetlenül nevelte. A bátyjának a neveési rendszerbe semmi belesziálást nem engedett. Jól ismerte és szerette e bátyját. Se az embert, se a tudást. Szerette, mert testvére volt, s aggodalommal hallotta egyszer máskor a megbetegedésének hírét, de az egészségével mitsem törődött. Valahányszor nála volt, boldogtalanul jött haza. Az a nagy nyugalom, az a rengeteg megelégedés sértette finom lelkét. Erős asz szony volt, a ki szembeszált az életnek és nem kért kiméletet, nem kerülte ki a harczot, de attól a durva kedélytelenségtől, melyet a bátyja mint díszitő köpönyeget hordott maga körül, megundorodott.

Akármennyi csalódást ért is életében, csak konkrét tanuságokat vont le róluk, nem általánosította a tapasztalatait. Szerette az életet, az embereket, az egész világot. A kő nyérért való kiadásemben idealistának ne vette a fiát, akaratlanul romantikus idealistának. Hatalmassá fejlesztette benne a függetlenségi érzést és elhitette vele, hogy a nők mind olyanok, mint ő. A bátyjáról fia előtt sohasem nyilatkozott titymálóleg. A családi büszkeséget nem akarta előlni a fiában; hiszen a bátya nagyságában és tisztelje a nagyságot. Azt hitte, hogy az első tekintély leromolása után a többiek következik s utána az ideálok jönnek és az érzések s nem marad egyébb csak olyan üresség, a melynek fogalatlanjává a bátyját ismerte.

Sándort középiskolai tanulmányainak befejezése után az orvosi pályára adta. A fiu tanult, mert tanulnia kellett. Pedig semmi kedve se volt a medikához. Festővé akart lenni. Ezzete tehetségét, mások is bizonygatták. Hanem az anyja nem akarta, hogy művészek legyen. Azt akarta, hogy egyenrangu legyen a bátyjával, hogy vagyont szerezzen, hogy független emberré legyen. Egyetlen hiusága a fia volt, s egyetlen vágya, hogy ez a fia odaálhasson a bátyja elé és tisztelettel köszeteljen tőle magának és az anyjának. De tudta, hogy bátyja szemetlen a művész nem áll olyan magasan, mint a gazdag ember, s ezért munkára, tanulásra, haladásra ösztökélte fiát. De minél tovább haladi Sándor a medikai pályán, annál inkább érezte, hogy eltávolodik a czéljától, a vágyaitól. Az anyjának nem szólt, mert látta a reményeit, a hiuságát, az erejét fentartó vágyát. És nem szólt senkinek, csak önmagával hitette el a boldogtalanságát. Belekényszerítette magát a kétségbeesés hangulatába, és kereste az egyedülléte, melyben zavartalanul élvezhette a szenvedését.

Szerette szenvedni, mert önmagával foglalkozhatott, mert különbnek tartotta magát boldogtalansága miatt a többi embereknél. Hanem azt a reményét sohasem vesztette el, hogy a bája jóra fordul. Nem tudta, nem sejtette, hogy mi változtathatott sorsán, de reméite a változást a szenvedése egész erejével s a boldogság egész fogékonyságával. S ezt a reménykedése megmaradt élete minden helyzetében; ha magának volt baja, ha az anyját érte bugond, ha dúgába dúlt valami terve, mindig bizott, hitt az ismeretlen, láthatatlan, bizonytalan szerencsében.

Elvégezte tanulmányait, s egyszerre csak elhatározta, hogy festővé lesz. Nem is határozat volt, hanem az a biztos tudat, hogy nem tehetett másképp, hogy ennek a nagy valóvázsnak jóra kell fordulnia.

Anyja csak rövid ideig nehezteit, s aztán elhallgatott. De Sándor érezte, hogy az anyja, a ki feláldozta érte egész ifjuságát, a ki megtagadta miatta boldogsághoz való jogát, az anyai hiuságát ért sebet mélyen érzi. Meg volt sebeslüve egyetlen megmaradt vágya, a melyért küzdött és nélkülözött és büszkéi kedett.

Sándor ugy érezte, hogy odahaza nem szólhat haladásáról, nem panaszolhatja baját, nem beszélhet reményeiről, hogy távol kell tartania anyajától azt a mi betöltötte egész érzését.

A háztartáshoz pénzzel kellett járulnia, bár anyja egyszer sem szólt erről. Szégyelte, hogy az asztalhoz üljön, a cselédnek parancsoljon, késön keljen, ha egészen az anyja terhére esik. Ha orvossá lett volna, most már talán eltarthatná az anyját, igy a nyakán czipp váratlan teherkép. Elvállalt minden munkát, hogy pénzt szerezzen, s a festő iskolában is sokszor irással foglalkozott, hogy megszerezze a szemrehányásokat megváltó pénzt. Magába zárkozott, kerülte a társait s odahaza is örült, ha az anyja nem jött be szobájába. Az egyedülléte óhajtotta, s azt az ismeretlen jót reméite, mely megváltoztassa minden baját.

Egyszer leláátogatott a nagybátyájához. A dolgozószobájában találta. Sohase beszélt vele még komolyan. A míg gyerek volt, a bátyja csak arról szólt vele, a miről gyerekekkel beszélni szoktak. Később pedig ha látogatóba járt nála, a nénjét is ott találta, s ilyenkor azokról a rendes üres szegekről cseregetek, a mikről az asszonyokkal beszélgetnek, ha a jobb társadalmi osztályoknak szinházba, hangversenyekre, fürdőkbe, estélyekre járó hölgyei közé tartoznak.

(Folytatása következik.

Mikor a háznál nehéz beteg van.

Felolvasva a prof. mag. Nöegyleti estélyen.

A Domby urék haza alapsan fel van forgatva. A jó asszony nem leli helyét, fut ki, fut be a mi a kezében van, azt is keresi. Az öreg urnak nincs ilyenkor nyugta, mindig a jó asszony utjába áll. Pedig nem tehet róla, — ha ő is ingatottan sétál le és fel s ilyenkor kedves életepárjának utját szegi. Ezért aztán dorgálást kap, hogy ilyenkor is rár kényelmesen sétálni.

Bodzafavirág herbatheát, málnaszörpöt s Isten tudja miket halommal szednek elő. Egy egész uj sósborszesszes üveget bontanak fel.

Nagy baj van!

Ilonka, a kedves Ilonka beteg.

Egyetlen gyermek; a Domby ur becsége, Dombyné szemefénye, beteg!

Alig hogy elment tegnap délután a Pali

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Hozzánk naponta érkeznek, hol névtelenül, hol nevek aláírásával panaszok, a melyekben a társadalom majdnem minden osztályából, könyörögve kéréttnk a pinczérnők ellen felszólalni, mert a levelek irói tisztes családos nők férjeik által elhanyagoltatnak és az élet fentartására szükséges pénztől is megfosztatnak. Kereskedők és iparosok panaszkodnak, hogy segédeik egész éjjeleket töltenek a pinczérleányoknál, hogy félnek, hogy tulköltekezés következtében üzleteik fognak kárt szenvedni és tanárok panaszkodnak, hogy az ifjuság nagy része is egész éjjeken át dorbézolva és pénzt pazarolva routja ezen üzletekben életét, egészségét és erkölcsösségét.

Különösen a román gymnasiumi ifjuságnak egy részéről halljuk, hogy czen üzleteket tömgesen és rendszeresen látogatja.

A forrás, melyből e hirt meritjük, sokkal megbizhatóbb, semmint abban kételkedénk, és mégis szeretnők, ha e hir valóttlan lenne.

A román ifjuság hazánk jövő polgárságának egy részé, melyre hazánknak szüksége van, melytől elvárja, hogy tettben és lélekben ép, egészséges legyen, mert ók ép ugy mint a haza többi nemzetiségeinek fiai lesznek hivatva hazánkat fentartani, abban a szépet jót és nemest ápolni, a hazát künn és benn megvédeni,

Ezen ifjuság szeretés jövőjét tehát eziránykön kell, hogy viseljük és azért feltételezve, hogy a hir olsó sorban a román gymnázium tiszteit igazgatójunk figyelmét kérjük fel ezen ügyre, mert az ő kötelessége, feladata és hivatása az ifjak erkölcsi életét feltigyelni és ellenőrizni, meg lévén győződve arról, hogy erélyes és atyai felszólalását az ifjuság mindenesetre meghallgatni és megfogadni is fogja.

A legnagyobb felelősség azonban kétségtelenül a tanácsot terheli e tekintetben.

Mi nem akarjuk kutatni, hogy a tisztán ivás és kifosztogatásra, meg erkölcstelenségre alapitott ezen éjjeli üzletek egyáltalán szükségesek-e? azt sem kérdjük, hogy vajjon nem volna-e elegendő, ha ily üzletek csak esti 10 óráig lennének nyitva? mert hiszen az kétségtelen, hogy a hol annyi tisztességes, pinczérnő nélkül vendéglő és koresma van, mint nálunk az ilyen csak ivásra és az érzékek felcsigázására hivatott éjjeli üzletekre mi szükség sem lehet.

De ha már netán egyes háztulajdonosok érdekei elleu is volnának az ily üzletek felhagyásának, legalább a pinczérnők tiltatásának el, mert ezek képesik egyedül ezen éjjeli üzletek vonzerejét és fennálhatásuk alapját.

É tekintetben pedig csak a városi tanács van hivatva intézkedni.

Ott van Kolozsvár és más városok pédája, tessék ezek nyomán egy szabályrendeletett készíteni és pedig mielőbb, mig késő nem lesz.

Már is nagy rést töttek ezen intézetek a közerkölcsiségen, és hogy ez tovább ne terjedjen, azért a tanács felelős.

Ajánljuk ez ügyet a képviselőtestület tagjainak figyelmébe, hiszszük, hogy akad elég közöttük, ki városunk erkölcsi reputatiója érdekében mielőbb fel fognak szólalni és addig nem nyugosznak, míg ezen ügy a pinczérnői intézmény betiltásával elintézett nem nyer

Egy polgár.

Román lapszemle.

„Fogarasból is keserves nótát funak." Ezzel végeztük közelebbi szemlénket. Most már végezzünk azzal a keserves nótával is. Alaphangja e nótának az, hogy Bausznern tőispán nem népszerű a Fogaras vármegyei románok előtt. Ugyan mivel szolgált meg erre a vádhangra? Azzal, hogy a nyugalomba lépett alispán helyett, a ki román volt, magyar mellett fogadi állást. Ez ugyan már régi nóta de most ismét csinpojára került, azzal a változattal, hogy az ujálispán rokona(?) a főispánnak.

Ezután még nem népszerű, mert a hivatalnokokat a szolgálat érdekében megcserélti. Tehát az is baj, ha valamely szolgabiró a központba visznek be szolgalatra. Nem népszerű, mert a románok helyett saját rokonait(?) rakja hivatalokba. Minden uj hivatalnokra rábogja, hogy a főispán r o k o n a. Ebből telt ki két hosszu közlemény az Ott fióderől. Ne beszéljünk többet az ilyen badarságokról, hanem lássuk a „Gazeta" okoskodását a „Tel. Romanul"-lal szemben. „Azt mondottak a magyarok a „Tel Rom." szerint, hogy készek szóba állani a románok sérelmeivel, de csak is akkor, ha a románok lemondanak Erdély autonómiájának követeléséről és ha elismerik a dualizmust." A „Tel. Roman" — igy válaszol neki a „Gazeta" — „ő is elismeri, hogy mennyire jutottak a dolgok ezen tűrelmetlen kormányzás alatt 25 évóta, s most előáll és azzal ámitja (?) a vitágot t. i a „Tel. Roman", hogy ha sietunk programmunkból kitörlni e két pontot, uj korszak fog kezdődni, midőn a magyarok velünk szóba fognak állani. Ime a tótoknak, szerbeknek és szászoknak programmjukban nincsen meg az a két pont, de ezért állanak-e szóba a magyarok velük sérelmeik érdekében? Hát igen, szóba állanak mozdjuk mi erre a „Gazeta"-nak. Ott van a szász comes, a Szebenvármegyei főispán, ott az universitas ügye, melyről maga a „Gazeta" s a mi legszebb épen ebben a számában (3) ezt ujságolja: A magyar belügyminiszter a szász egyetem alapszabályait elfogadta". Igy vágja le a fát ómaga alatt a „Gazeta"! Nem a „Telegr. R." naiv, hanem a „Gazeta" járatlan Israelben, ha azt pengeti, hogy a kiedevő törvényt visszza kelleue vonni. Ilyet a „Tel. Román", bár milyen naivnak hiszi is a „Gazeta", nem kivánhat csupán azért, mert ő a „Gazeta" kezdette volt azon törvényjavaslat ellen itt Brassóban az izgágát. Nagyon jól tudja azt a „Gazeta", hogy még Romániában sem lehetne soha egyetlen törvényt hozni ha mindig azután futkosnának, hogy miként ízgat egyik vagy másik lap valamely törvényjavaslt ellen. Még levésbé vannak vissza még Romániában is szentesitett törvényt azért, mert az a törvény valamelyik hirlap irodájban nem tetszik. Romániára azért hivatkozunk, mert annak a „Gazeta" ezt a jelzőt adja: l i b e r a azaz szabad Romania.

No, még ott sem teljesitik minden lap vágyát. Ki öz tehát komédiát a szebeni román konferencia eltöestjén a „Tel. Rom."-e, vagy a „Gazeta"? De most vesszük észre, hogy a két román lap közé beállottunk ülünek, hogy maholnap mind a ketten rank ka lapácsoljanak. Csak ismételni akartuk, mit már többször hangsulyoztunk, hogy a románok között is elegen vannak, a kik megcsömörültek a passivitás komédiajátóról. Hát kérdjük szépen, nem komédia-e az, ha hazánk alkotmányát nem akarjuk ismerni, de ennek ez el nem ismert hazánk kormányát szünet nélkül azzal vádoljuk, hogy nem akar nekünk sok, sok és jól jövedelmező, előkelő hivatalokat adni?

Épen azért szerencsétlen hasonlatak tartjuk a román és magyar passivitás összehasonlitását Szapáry, Tisza, Bach és Schmerling elnegetését egy kalap alatt. „Egy elnyomott nép sem vivhatta volna ki szabadságát, hogy ha programm'át reczept szerint férczelte volna ösze." Igy okoskodik a „Gazeta". Ebben sincs igaza. Először ő elnyomásról nem is beszélhet, mert boszorkányokról, melyek nincsenek, szó sem lehet, másodszor tudhatná s talán tudja is a „Gazeta", hogy mi volt nálunk az az o p p o r t u n i t á s Alku nélkül nincs vásár. Fárá togmélá nui tirg! Hogy miről ábrándoztunk mi ezelőtt 30—40 évvel? Hm! Bizonyosan többről, mint a mit ma kivirtunk. Okos nemzet v a v a q u e-ot nem játszik. Hát okos nemzetnéz? Ez még kevésbé. Bóles férfiaria hallgat, mint mi tettük a haza bölcsével, ki jobban szerette hazáját, mint gyülölé ellenségeit. Ismételjük: Fárá togmélá nui tirg. Alku nélkül nincs vásár. Örvendjenek ha vevő akad, aki ezt kérdezi: cum dai buzat! Hogy a buza?

Cz.

Irodalom.

„1848—49. Történelmi lapok czim alatt havonkint kétszer megjelenő képes folyóirat'ot indítanak Kolozsváron, hogy hazánk legnevezetesebb korszakának történelmi adatait addig, a mig annak szereplői életben vannak, összegyűjtské, a már megirottak hézagait kiegészitské, a történelmi munkákba becsusztott tévedéseket tisztázzák s a nagy napok eseményeinek ismeretét terjesszék, emlékét kegyelettel apoljak és megőrizzék.

Nemzetünk iránt való szeretet, szabadságharczunk szent emlékei iránt kegyelet, a multak történelmi adatait meritett tapasztalatokon okuló jövőbe vetett hit és bizalom ösztönzi és lelkesíti e munkára a kezdeményezőket.

E munkában való részvételre tért nyitnak mindazoknak, a kik adatokkal az események megvilágitásához hozzá járulni tudnak és készek.

Brassóból a honvéd egylet ajánlatára Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő és Baráczy Sándor a történelem kitünő tanára kéretett fel a lap irásáról a szerk. bizottságban való munkálkodásra.

Felhivjuk a hazafias közönség, a hazafias szellemben vezetett testületek, iskolák, intézetek és körök figyelmét a támogatásra.

E lap csak ugy teljesit feladatot, ha a hazának minden pontján talál pártfogókra, s ha adatait a még élő harminczevar honvéd, intéző férfiu s milliókra menő szemtanuk jegyzeteiből, tollából vagy ajakáról hiteles alakban nyeri.

Az ily előfizési ára egy évnegyedre csak 1 forint lesz s 10 példanyt gyűjtőnek tiszteletpéldány jár.

A brassói honvéd egylet kerületéből az egylet ujján a következők fizettek elő:

Jeszenczky István, Duka Ferencz, Windt Lajos, dr. Otrobán Nándor. Ferdek Sándor, Koós Ferencz, Kunkel György, Gábos Dénes, Nagy István, Harmath Lajos, Baráczy Sándor, K. Horváth Ignácz, gr. Vajna Gábor, Folyovits Miklós, Springer Dani, Kremer József, Németh János, Werzár István, Malcher Móricz, Dömjén Zoltán, Szavó Péter, Pásztory János.

A lap első száma közelebbről megjelenik A kolozsvári Kőmüvelődés nyomda állitja ki.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A brassó vármegyei tanitó testület mint már emlitettük f. évi márczius hó 27—29 napjain Comenius 3 sázados emléknünepélyt rendez. A kiküldött bizottság o hó 16 án kérte fel cs. és kir. kamarás Maurer Mihály főispán urat az ünnepély védnökségére, ki a bizottsagot, melyet nagyságos kir tanácsos Koós Ferencz tanf. ur vezetett, a legszivélyesebben fogadta és l e g n a g y o b b támogatását megigérte. A bizottság az nap délután Orbán Ferencz álk. szakisk. igazgató urat is a „Nap", nál levő nagy tanteremnek a kiállitas érdekében leendő átengedése végett felkérte, a ki szintén a legkészségesebb közreműködést megigérte. A kiállitásban a brassói Emke és a vármegyei áll. állandó óvodák is mint halljuk részt fognak venni. Torvbe van véve az is, hogy az ünnepélyre ág. ev. és gör. keleti felekezeti tanitó egyleteket is meg hivják s az ünnepély a helybeli áll polg. leányiskola énekkarának közreműködésével a központi zsinoda (Nr. 1.) nagy termében tartassék meg. Egyéb intézkedésekről is koronként értesitni fogjuk olvasóinkat. A rendező bizottság mindent el fog követni, hogy a nagy nevü humanista paedagógus emlékéhez méltó ünnepélyt rendezzen, a mely egyuttal a brassómegyei tanitó egyletnek is becsületére váljék.

— Fülleresztély. A brassói magyar protestáns nőegylet legközelebbi fülleresztye 1892. évi februar 30-án lesz. A müsor, melyet ez alkalommal tekintetel a farsangra, hajnalig tartó tánczra kivet rendkivül érdekes lesz. Ez uttal már annyit közöljhetünk, hogy egy ta-

---

gyerek, nemsokára rosszul lett a kis leány Csak jött ment a szobába, a szemeit törölte s az aggodó édesanya azon vette észre magát, hogy a csoranál a könyei megerednek, hol fehér lett, hol fülig piruli.

— Beteg vagy drágám?

— Nem vagyok — mama!

— Istenem gyermek, hisz látok! Még eltagadnád. Ilyenek ezek a lányok, minél inkább gondozzák, annál inkább titkolódznak. Ne tagadd hát, mért sirsz?

Ilonka nem szól csak keservesen sir tovább. Ennél több sem kell.

Azpba paranesoljak. Nézik az üterét, tapintják puha tenyerét, égő homlokát, lázas szemeit aggódva vizsgálják.

Az este nehezen telik, az édes anya egész éjjen nem hunyja le a szemét. Hogy is hunyná, mikor a háznal beteg van! Nagy beteg! A ház drága kincse, egyetlen öröme nem evett egy falatot sem, sem nem szól s csak sir, sir, Isten ójon! ez a szegény oh! oh!

Másnap is igy van.

Az öreg urnak is meggyülik a baja. Ma a cselédek is rendetlenebbek, a csibukja sem szelel, a dohánya is fojtó. Egyszer bátorkodik merjegyezni, hogy: bizonyosan a tegnap mulatságon hűlt meg, mikor Palival az első hó gomolyánzst rendezték.

— Igen biz'a, s maga még nevetett rajta, nemhogy intette volna — felel a jó asszony.

— A maga lánya, vigyázott volna rá!

— Magának kellene parancsolni, hiszen azért édesapja, most sem siottetné az orvost.

Domby ur kimegy s az inast eldirigálja, Ezt is ma mintha a föld alul hunnák elő olyan későre áll parancsra — s aztán szalaszta a doktorhoz! elébb azonban lehordja a restséget. A szegény lelkendezve fut, de az öreg utána szól, hogy:

— El ne aludj ám aztán, hanem mozogj.

Ezalatt a kis beteg kényelmetlenül, kelletlenül őrzi az ágyat. Dombyné perczenként ismét csak néni a homlokát, tapintja üterét, gyöngéden neheztel, hogy nem vigyázott magára, a sig állja, hogy el ne pityerediék.

Az orvos eljő s folytatja a diagnozist.

Láz nincs, érverés rendes, egy kis izgalom, egyébb semmi, — de hogy a villámrendet helyreállitas, reczipét ir. Olyan valami halvány rózsaszin kanalas orvosságot, az való annak a beteg fiatal leányának a kiről az orvos sem tudja mi baja! — Málnaszörp csupán, ilyet adnak a doktorok, hogyha épen valamit adni kell.

Igy megy estig s a kis beteg már jobban van : elszenderül.

Dombyné hosszasan nézi, lassan megsimitja homlokát, leül az ágya mellé s elővesszi az imádságos könyvét, rányit a hol ez iratott: „Ha a háznál nehéz beteg van." Lassan olvassa, ajkai alig rebegik : oh uram! légy irgalmas! hozd vissza a mi boldogságunkat; ha azonban a te bölcsességed másképp akarná! . . .

Nem! tovább nem olvashatja: Amen! mondja utána s letesztí hirtelen a könyvet, mikőzben a gördülő cseppet loppal törli szeméből.

Harmadnapra már felkelt Ilonka ; a ház kezd rendbejönni, Pali is éjjen délután. Elpanaszolják az esetet — s a szegény fiu majdnem kövé válik.

Mikor aztán a beteggel maradt ő is magaknak tudni, hogy hát tulajdonkép miért is volt beteg a kis beteg.

— Épen maga oka, a maga gondatlansága, rossz ember!

— Én?

— Hát miért nem bacsuzott el tőlem . . . ugy . . . a hogy . . . hogy máskor szokott, mikor tudta, hogy harmadnapig nem láthat.

— Istenem! még az ajtónál is visszanéztem.

— Persze csak ugy félvállról, de mikor a hóladát kicsavarta a kezemből, olyan közel ért arcza az enyémhez és . . . és . . . maga . . . mégsem . . . nem szólt akkor sem . . . most már nem is játszhatunk hólapdával.

Pál ur kárpótolni akarja a bucsut a viszontlátást, de az ajtó megnyilik s a gondos édesanya beszól :

— Iluskám lelkem, épen tüött az óra — nem vennél egy kanálnyit abból az orvosságból?

Méchant.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

gyon érdekes humanistikus felolvasással fogja a estélyt megnyitni, Rozenkrausz Mariska k. a. énekelni fog, levelei előképek és ha a terv sikerül éjféltől az összes jelenlévők fényképezetnek. Ilyen estély alig volt még Brassóban és a belépti díj mégis csak 30 krajczár lesz.

A király adománya. Ő felsége I. Ferencz József apostoli királynak a brassói szent-Ferencz-rendiek zárdájának 100 frtot magánpénztárából legkegyelmesebben ajándékozni méltóztatott. Isten áldása legyen a legnemeslelkűb és legvallásosb koronás uralkodónkon.

Gróf Bethlen András földmivelésügyi m. kir. miniszter ur e hét folyamán erdélyi körutra indul s ezen alkalommal minden valószinűség szerint meg fogja látogatni választókerületét is, hogy választói előtt kifejezést adjon nézeteinek az általános helyzetről.

Kinevezés. Beimel Sámuel mérnök ur — mint körtanácsnok kinevezteté Pécsre szakosztályi mérnöknek.

— **Helyi vasutunk** megindítása, illetőleg a gőzhajózás való átadása, mint halljuk, három egész hétig ujból eloázatott a váltók átalakítása és egyéb apró akadályok miatt. Csak türelem, mert a majállsra csakégyan vasuton fogunk a Honterus térre kivonuini. A lesz még a szép kivonulás!

— **A brassói orthodox** izr. hitközség f. hó 17-én délután 5 órakor tartotta rendes közgyűlését. Ezen alkalommal Schul József helybeli kereskedőt a rend elnak Adler B. hitközségi elnök helyébe, alnökké és Adler Rudolf kereskedőt alelnökké és pénztárnokká egyhangulag megválasztotta. Mindkét választás általános megelégedést keltett a tagok között. A gyülés miután a folyó évi költségvetés még megállapitva lett és Wézel Albert hitk. rabbi az elhalt elnök emlékének egy nehány meghaló szót szentelt, emlékedett hangulatban ért véget.

— **A helybeli Vautier-féle** magán leányneveló intézetben folyó hó 17-én, vasárnap este igen kedélyes és csinos táncskozorunak voltunk szemtanuji. A tánez művészetében maga Vautier ő nagysága oktatja intézetének növendékeit a valóban meglepő az a praecisitas, melyet ez intézet növendékei — kicsi nagy egyaránt — még a legnehezebb táncnemek lejtésében is feltüntetnek. Különben volt alkalmunk ezen intézet belszervezetét is megismerniink s csak elismerőleg szólhatunk az itt tapasztalt rendről, pontosságról; a szakértelemről, melyet az intézet tanitói az oktatás különféle ágaiban kifejtenek.

— **Rendőri hír.** (Elvesztett tegnap este egy gyémánt fülbevaló.) A becsületes találó kéretik a városkapitányságnál azt átadni. **Elveszett** továbbá f. hó 17-én 5 és 8 óra között este O-Brassóból Klastrom utczán át a Katalin-utczába tet uton egy F. R. betűkkel ellátott p cset gyűrű. A becsületes találó kéretik a gyűrűt a városkapitányságnál átadni.

— **Időjárásunk** valóban szeszélyes kapkodó, mint a nemzeti párt viselkedése. Már már azt hittük, hogy tavaszi napokat értünk január hóban, de e hó 16-án rárontott a fényes napokra a szélekylel dermeszitő Nemeréje, mely a sarat egyszerre csontfá fagyasztotta s hozott havat, jeget a korcsolyázók és szánkazni szerettk örömére.

— **Vörös verekedés.** Tegnap este Pelis Nicolae napszámos és Liebig János között a czigónában verekedés támadt, melynek folyamán utóbbi nevezett elővette zsebkését és előbbinek hasán sebet ejtett, melyi szerencsére csakis könnyű sértésnek ítélt ki. — A tettesek ellen a vizgálat megindittatott.

— **Megfagyott.** Nem kell már a fővárosi néplapokat bongészni, ha ébenhalásról, megfagyasról akarunk olvasni; akadt már Brassóban is egy ilyen eset. Tegnap reggel ugyanis Bolgárszegben az ugynevezett „Kosticzián" szomszédad megfagyva találtak lakásában az elnyomorodott, sokat éhezett, betegeskedett munkás, majd napszámosnőt, végül pedig kuldusnőt, özvegy Köles Györgynét. Jó, hogy nyomorának vége szakadt.

— **Halálozások.** Egy szép fiatal leány és egy élete delén tul levő férfiu halálát emlitjük meg a városunkban utóbbi időben rohamos emelkedést vett halálozások közül; előbbi a 16 éves Novotny Valéria, kinek temetése holnap 20-án lesz, utóbbi a széles körben ismert öreg szabómester Szekulár Ádám, kit ma délután tesznek nyugalomra. Béke porukra!

— **Képviselők választása a román konferenciára Brassóban**

Nr. 1-ben e hó 12-én választották meg a képviselőket a szebeni konferenciára összegyűltek s tanácskoztak. Beszéltek Muresianu Aurel Vajna Vazul brassói, Popovics kereszty énfalvi gör. kel. lelkészek, **Bervién** u brassói középiskolai gör. kel. tanár, Lenger Juon ügyvéd és Comanescu feketehalmi gör. kel. lelkész. Tagokul megválasztatván a volt klubba az eddigiek: Képviselőkül dr. Muresianu Aurel a „Gazetă" tulajdonosa, Popp G., Vojna lelkész Lenger J. ügyvéd, Verzea és Popea, Comanescu lelkészek, Proca gör. kel. tanitó. Tehát összesen 8 ap és ebből 4 lelkész és egy tanitó. Jövőben tobbet.

— **Sajnálattal és részvéttel** értesülünk B-ujfalubol, hogy Csete Balint ottani községi iskolai igazgató tanitó influenzában beteg. Óhajtjuk, hogy mielőbb kedzeőbb hírt hallhassunk és közölhessünk e népes családapa és derék tanitóról.

— **Azt halljuk** hogy **Gödri János** a hosszufalusi községi iskolaszék elnöke és Kovács Mihály az iskolaszék záradhatlan jegyzője állásaikról lemondottak Ugyanmikor lesz már egyszer béke és egyetértés ott, a hol ezekre olyan nagy szükség van? Ezt forrón óhajtjuk s kérjük a lelkész urakat, hogy legyenek ott a béke és egyetértés valódi apostolai. A személyes torzsalkodások miatt szenved a népnevelés, szenvednek az egyházi és vallas erkölcsi élet.

— **Farkas** kalandról irnak a lapok, a melyben egy szélbali kéjvitéz jelöli 32 farkast szeliditett meg szónoklatával. Lám még napjainkban is történnek csudák! Bene tretzó! . . .

— **Nagy-Szebenben** nem esett meg ilyen szépen a deputátusok választása, mert a „Tribuna" szédő szerepelnek, mint a natio vezérei. A legtekintelyesb roman férfiak nem letteik bevásaztva a konferenczikba. Nem áldoztak a natio oltárán, ezért hagyták őket ki. Épen, mint 1884 ben.

— **Bem tábornok kalauza.** A Kolozsvárt létesitett orsz. ereklye muzeumnak becses ereklye került a birtokába. Ez ereklye a Bem tábornok kulacsa. Ezt a kulacsot Bem a szászsebesi ütközésnél az ottani postamesternél: Warró Eleknél hagyta, a hol szállva volt. Warró a testvérének Warró Gerőnek adta át s ez kuldötte be. A kulacs körbe van körül-belül ¾ literes lapos üveg nyakszijjal. A szíj eztettel volt kivarrva, az ezüst arczban a használat következtében lekopott róla.

— **Pfenningsdorf Sándor** bilincse. A 12 éves elitélt huszár-ezredes Pfenningsd orf Sándor békéját Kibédi Blasini Domokos átadta az ereklye muzeumnak. Ezt a békót az aradi nős ajándokoztk az aradi várban sinlődő fogolynak, hogy a vastag kösmisz bilincset ne kelljen viselni. A várparancsnok kegyelmesen megengedte az elitéltnek, hogy ezt az extra bilincset viselje, A békóra be van vésve a Pfenningsdorf neve s a ra vonatkozó adatok.

CSARNOK.

Milyenek a mai (nők / férfiak)?

Modern kép. —

Házasság előtt.

Völegény: Édes aranyom, üdvösségem, mily boldog vagyok!

Menyasszony: Én is igen megelégedettnek érzem magam.

Völegény: Bárcsak itt volna már az esküvő napja.

Menyasszony: (lesütt szemeit és hallgat.)

Völegény: Már ki is választottam a lakást, a mely boldogságunk tanyája lesz.

Menyasszony: Igen? Milyen lesz?

Völegény: Pompás nagy szobák. Három nagy és egy kis előszoba.

Menyasszony: Milyen pazar vagy te. Mire való nagy szoba?

Völegény: A te kedvedért aranyos. Hogy jól érezd magad otthon, örvendj, ha vendégeket fogadhatsz.

Menyasszony: Szép a figyelem, de mégsem kell tulságba vinni. Elég lesz két szóba is.

Völegény: Oh te áldott teremtés. (Megacsókolja.)

Menyasszony: Talán már a berendezést is megvetted, tudtomon kivül? Nem?

Völegény: Még épen nem vettem meg, de már kiválasztottam azt is.

Menyasszony: Es természetesen, azt is négy szobára?

Völegény: Eltaláltad. De, hogy is nem gondolhattam, hogy illyen bölcs, előrelátó és igénytelen kis menyasszonyom van.

Menyasszony: A butorok felét szépen visszarendeled. Elég lesz két szobára való is.

Völegény: Pedig milyen szép butorok! A szalon berendezése különösen pompás. Sötétzöld peluche. . .

Menyasszony: Jaj, ne is mond tovább. Milyen pazarek ezek a völegények. Majd én választom ki a butort.

Völegény: Jó lesz, édes kis angyalom Menyasszony: Egyszerű lesz minden. Ne kerüljön sokba.

Völegény: Milyen józanul gondolkodol kicsikém. Lám én igazán a legszebbet — és a legdrágábbat akartam megvenni. — De lásd, mit vettem neked?

Menyasszony: Megint valami bolondságra költötted a pénzt?

Völegény: De édesem, neked vettem. Nézd, milyen gyönyörü. (Elővesz egy pár gyémánt függőt.)

Menyasszony: Hisz ez gyémánt!

Völegény: Igen az. Ugy ragyog, mint a szemed.

Menyasszony: Ezt nem fogadom el.

Völegény: (meglepetve) Miért? Nem elég szép talán? Hidd meg, a legszebbet választottam ki.

Menyasszony: De nagyon is szép és drága. Nem szabad ennyit költened. Nem telik.

Völegény: Bocsáss meg, drágám, nekem jogom van a menyasszonyomnak, a kit e földön mindennél jobban szeretek, avval megajándékozni, amivel akarom. Igazán nem értem, mit akarsz.

Menyasszony: Vidd vissza.

Völegény: De édes angyalom. . .

Menyasszony: Nem veszem fel semmi áron. Vidd vissza, akarom.

Völegény: A te akaratod az én akaratom. De igazán nem értem eljárásodat.

Menyasszony: Nem szeretem a könnyelműséget. Mennyit kellett vitatkoznom, mig lebeszéltelek a nagy és költséges lakodalomról is. Mire való az? Megvendégeljük a várost és elköltünk három havi fizetést. Okos ez?

Völegény: Letérdelek okosságod előtt, de jobban szeretném, ha nem volnál olyan praktikus.

Esküvő után.

Feleség: Meg vagyok akadva minden lépten. Semmi sem fér ebben a szűk lakásban.

Férj: A jövő negyedben nagyobbat veszünk. Ezt a lakást te akartad.

Feleség: Igen én, mert nem telik nagyobbra.

Férj: Telt volna, csak akartad volna.

Feleség: És ezek a butorkereskedők. milyen csalók. Ez a butor egészen tönkre van téve már is.

Férj: Ugy-e, mondtam, hogy vegyünk finomat, szepet. Ez olcsó volt és nem mutat.

Feleség: Én hozzád alkalmazkodtam.

*

Férj: Szombaton estély lesz Lajosékná. Oda elmegyünk. Ugy sem járunk sehova.

Feleség: Miért nem járunk? Nincs min menjek.

Férj: Bocsáss meg édesem, ennek csak te vagy az oka. Én két héttel ezelőtt is kértelek, rendelj egy estélyt-öltözéket. Te nem akartad.

Feleség: Aztán meg nincs egy valamire való ékszerem sem. Más fiatal asszonyokon egész kirakat díszlik.

Férj: Légy igazságos. Nem akartam venni többször is? Te ellenezted. Ne okolj hát engem. (Magában) Milyenek ezek a nők.

Feleség: (magában) Miért is nem mondtam akkor? Most már nem megy el ven i egyet. Milyenek is ezek a férfiak?

A.

Nyilt-tér.*)

Köszönetnyilvánitás.

Hartel Vilmos, szeretett fiunk ravatalára küldött koszorukért fogadja a tisztikar, altisztek, barátai, ismerősei és mindazok, kik f. hó 16 án temetését jelenlétükkel emelték, a gyászoló szülők őszinte köszönetét.

Orvosi önkénykedés.

Alólirott nem mulasztham el megbotránkozásomnak kifejezést adva, egy orvos eljárását a nagy közönség és az illető hatóság igazságos itélete elé vinni.

Nőm mult szerdán, hirtelen sulyosan megbetegedett s én kocsimmal ifjabb dr. Fabritius Ágost orvos urhoz hajtottam, kérve őt, hogy Gyozam jöjjön el hozzám a bolonyai Kút-utczába, mert nőm állapota veszélyes, tartunnk kell a legrosszabbtól. Nevezett orvos ur azonban kijelentette, hogy a **Bolonyába nem megy** s ismételt kéréseimre neje is azt mondta, hogy a Bolonyába semmiesetre se menjen. Igy aztán kénytelen voltam orvos után ide-oda szaladgálni, legtöbbjét honn sem találván, mialatt nőm állapota annyira rosszabbult, hogy másnap csütörtökön délután meghalt, hátrahagyván négy apró gyermeket.

Én nem vagyok képes felfogni dr. Fabritius ur vonakodásának okát, valamint azt sem tudom, kötelessége lett volna-e nekem jönni; mindezek fölött itéljen az illetékes hatóság és a nagy közönség; én csak azt hiszem, hogy ha ő kötelességszerűen eljött volna beteg nőmhez, talán sikerült volna őt gyors segélylyel megmenteni s ma nem siratná négy árva gyermek az ő önkényes eljárását. Itesu elő o feleljen meg tettéért.

Brassó, 1892. január hó 19-én.

Nagy Sámuel,
bérkocsi-tulajdonos.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményokért és azok tartalmáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Vasuti menetrend.

Vonatindulások. *Budapest felé:* Vegyes vonat 4 óra 20 perczkor reggel; gyorsvonat 2 óra 48 perczkor délután; szemelyvonat 7 óra 23 perczkor este. *Bukarest felé:* Gyorsvona 5 óra 15 perczkor reggel; vegyesvonat 11 óra délelőtt; gyorsvonat 2 óra 19 pkor délután. *Zernest felé:* Vegyes vonat 8 óra 35 pkor reggel; vegyes vonat 4 óra 55 pkor délután. *Kézdi-Vásárhely felé:* vegyesvonat 8 óra 30 pkor reggel és 2 óra 10 perczkor délután.

Vonatérkezések. *Budapest felől* Vegyesvonat 10 óra 5 perczkor este; gyorsvonat 2 óra 9 perczkor délután; szemelyvonat 8 órakor reggel. *Bukarest felől:* Gyorsvona 2 óra 18 pkor délután; vegyes vonat 6 ó e 58 pkor este; gyorsvonat 10 óra 17 pkor este. *Zernest felől:* Vegyes vonat 6 óra 29 kpor. reggel; vegyes vonat 1 óra 44 perczkor délután; *Kézdi Vásárhely felől:* vegyes vonat 8 óra 8 pkor reggel és 6 óra 38 perczkor délután.

Felvilágosität szivesen ad a városi menetjegyiroda, Kolostor-utcza 14., hol jegyek s válthatók és podgyász feladható.

Budapesti értékfzösze.

1892. jan. 18-ikí árfolyam.

Magyar aranyjáradék 4% os . . .	107·10
„ papirjáradék 5% os . . .	102·45
„ vasuti kölcsön	—·—
„ kel. vasut áll. köv. I. kib. . .	—·—
„ „ „ „ „ II. „ . .	—·—
„ „ „ „ „ III. „ . .	115·—
földtehern. kötvény	—·—
„ „ záradékkal . .	—·—
Temes bánáti földtehern. kötvény . .	—·—
Temes-bánáti földtehern. köt. zárad. .	—·—
Erdélyi földtehern. kötvény	—·—
Horvát szlavon. földtehern. köt. . .	104·—
Magyar szőldőszama. váltó. kötvény .	—·—
Magyar nyereménysorsjegy kölcsön .	139·—
Tisza szab. és szegedi sorsjegy . .	132 7/8
Osztrák járadék papirban	98·30
„ „ ezüstben	98·—
„ „ aranyban	110 7/8
1860. osztrák. államsorsjegyek . . .	141·—
Osztr. magyar bank részvény	1020·—
Magyar hitelbank részvény	332 7/8
Osztr. hitelintézeti részvény	294·—
Eztist	—·—
Cs. és kir. arany	5·58
20 frankos arany (Napoleond'or) .	9·34
Német birodalmi márka	57·95
London	117·95

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Hirdetések

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.

Sz. 10729/1894. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság kúzhárné tessi hozzy engedményes Veres Borcsa János végrehajtatónak Gödri András és neje végrehajtást szenvedők elleni 110 frt 96 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a (bíratosi és brassói kir. járásbíróság) terhelett lévő 1) a bácsfalusi 910 sztjkvbeni 1071 1072, 1073, 1074, hrsz. egy birtoktest-ből képező ingatlanok a 270 frt, továbbá 1682. hrsz. fekvőre 37 frt. 1974/2. hrsz 8 frt. 2) a brassói 9027. sztjkvbeni 9234¹/₁ 9235¹/₁. hrsz. fekvőre 22 frt. a 25506/2 hrsz. fekvőre 22 frt. 3) a brassói 9246. sztjkvbeni 7923 hrsz. fekvőre 32 frt, 25546 hrsz. a. 23 frt. 4) a szentpéteri 3132 sztjkvbeni 6740. hrsz. fekvőre 36 frt. 6808/2, 6809/2. hrsz. fekvőre 30 frt. és 6932 hrsz. fekvőre 26 frt. ban ezen-el megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi **márcz us hó 22** napján d. e. 9 órakor a bácsalusi község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árveresni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 szazlékát készpénben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett utfizetmény-számlatott és az 1881. évi nov. hó 1 én 3338. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-aban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a birosságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1894. évi december hó 21 én.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Papp Péter, egyesbiró.

(286) 1—1

Szám 206/1892.

Hirdetmény.

a III. és IV. osztályu kereseti-adó, a tőkekamat-adó, valamint a tehermálló mentesítés bevallások benyujtását illetőleg.

Miután az adókötelet feloknek csak igen csekély része felelt meg az innan 1891. évi december hó 23-án 5991/1891. számu alatt kibocsátott hirdetménynek, a fenn jelzett adóbevallások benyujtását illetőleg, — ezennel figyelmeztetem minden iparlizik, kereskedők, vállalkozók és hasonlók, a kik az 1892. évi adókirovásnak még alávetve nem voltak, továbbá mindazok kiknek havi keresete 40 frtnál többet tesz, vagy a kik állandó fizetést, kegydijat, jutalékot vagy nyugdijat huznak, és végül mindazon felek, kik kamatozólag elhelyezett tőkepénzek birtokában vannak, miszerint az ez iránti bevallások benyujtására kitűzött határidő folyó januhó 20 án lejár s e benyujtási határidőt a nevezett adóállomásokra a törvényes következmények elkerülése mellett elmulasztani nem szabad.

A teherallóságnyi — szenvedőleges tőke — bevallások benyujtására kitűzött határidő 1892 január hó 31 én jár le. Januar 31-én tul február hó 15 éig ezen teherallóságnyi bevallások csak külön kérvény mellett nyujthatók be, a mely kérvényben hitelt érdemlőleg kimutatandó, hogy a valóságnak ennek elkésett benyujtása elháríthatatlan akadályok miatt történt: a február 15 én tul benyujtott szenvedőleges tőke bevallások semmi körülmények között nem fognak tekintetbe vétetni.

Az ezen benyujtott teherallóságnyi bevallásokról az adóhivatal részéről elismervény adatik, mely egyedül szolgál az idejekorán történt teherallóságnyi bevallás benyujtasának igazolásaul.

Az összes minták az emlitett adóvallomásokhoz az adóköteles feleknek a városi adóhivatalnál szolgáltatnak ki.

Brassó, 1892. januar hó 15 én.

A városi adóhivatal.

(289) 2—2

Erdély gyógykincse!

„RÉPÁTI"

rendkívül stensavdus és legtisztábbb egyenes

gyógy-savanyuviz

az égyénjes savanyuvizek gyöngye!

Meglepő elhelyezés gyógyhatása: a légzőszervek betegségeinél, vese és gyomor bajokban, gyulladásos hólyaghártalmak ellen jelzett

Legegészségesebb és legkellemesebb borviz.

A savanyuvizek pezsgője!

A „répáti" savanyuviz, ezen természetes és tiszta, szerencsés vegyi összetételben páratlan ásványviz-kincs, *minden czáltudatos irónak* ugy is mint *élezeti* ugy is mint *gyógyital*, a belszervezet összes bántalmai ellen a legmelegebben ajánlható

Világforgalomnak örvendő kedvencz ital!

Mint gyógyviz — a nagym. m. kir. belügyminisztériumnak 1890. évi 589/VIII. számu magas rendelete alapján — *hatósdilag ellenőrizve van.* A forrástól mindig friss és mintaszerű töltésben naponta érkezik.

Kapható minden nevezetesebb vendéglőben, a fűszerkereskedésekben, gyógyszertárakban *és sajat szétküldési raktáramban.*

Árak:

Egy literes üveg viz ára 8 kr. egy ½ literes üveg viz ára 5 kr, a „répáti" vignettával ellátott eredeti üvegek cserélése mellett.

Szives figyelmeztetésül!

Valódi „répáti" savanyuvizet tartalmazó minden egyes üvegnél, a dugasz K. imjér Rezső égésjellel, minden egyes üveg pedig védjegyül „3 fenyűt" tartalmazó vignettával ellátva kell lenyem. Más vizeknek a „répáti" gyógyviz törvényes jelvényeivel felszerelt üvegekben való csempészése törvényesen fog büdöltetni.

Tisztelettel:

A „répáti" gyógy-forrás kezelője

György József,

Brassóban, Weisz Mihály- (régi Szélres) utcza 2. sz. a.

(66) 28—*

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Zongorákról külön képes árjegyzék.

Harmonikáról külön árjegyzék kérendő.

Mechanikai hangszerekről külön árjegyzék.

(191) 9—20

Feltünést keltő ujdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni. mintázni és szabni a cs. és kir. kiz. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért, és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

czélszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia. A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal leányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelven. csak 1 frt 30 kr. Szétküldés naponta kétszer utánvéttel. — 1 frt 50 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos forraktár alulirott szabadalomtulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, BÉCS

(207) 16—18 *II., Untere Donaustrasse 49.*

Föraktár Magyarhon részére Budapesten Gottlieb Vilmosnál Andrássy-ut 49. szám alatt.

COOKE HUBERT mülovardája.

Kédden, január hó 19-én

disz-előadás.

Szerdán, jan. 20-án

NAGY ELŐADÁS.

Mükedvelők

verseny lovaglása

20 frt jutalom mellett.

Az, ki galoppban állva a köröndöt háromszor körüllovaglja, megnyeri a jualmat.

Legnagyobb nevetési eredmény.

Mükedvelők, kik ebben résztvenni óhajtanak, a lovarda pénztáránál jelentkezhetnek

Máriaczelli Gyomorcseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélküldhetetlen és állandóan ismeretes hatá és nyugszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, büdös lehelet, tehetetlenség, szaggató fejfájások, hányosok, gyomorszéj, felesleges nyálkahálaszatok, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szédülés.

Hathatós gyógyszerek (szervek) fejlődnek a szervezetben és a gyomorról eltávolítják, gyomorfáfrancsokat és elakadt, gilatta, nagyjaja és bélsárdugulásokat.

Minden hamisitott utánzatok a *Máriaczelli gyomorcseppek* évek óta kitünőleg bizonyultak, a mit csak meg szám bizonyitják tanusi. Egy kis üveg ára használati utasitással ugyint 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forraktár:

Török József gyógyszertára

Budapest, Király utcza 12 sz.

A védjegyet és aláirást tüstesen tessék megtekinteni. Csak oly cseppekat tessék elfogadni, melyeknek burkolatára sötét sárga van ragasztva a kezelő aláirásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódisági biztosítom".

A Máriaczelli gyomorcseppek valódian kaphatók.

Brassóban: Horuung Gyula, Jekelius F. özvegye, Kelemen Ferencz a „Fehértemplomhoz" és Kugler E. „Hygeia" gyógyszertárban uraknál.

Hns ufalu: Jekelius Gusztáv gyógyszerész urnál.

(285) 2—43

Mindennemü fűrészanyag, mint

deszka, padló lécz és épületfa

utóbbi ugy fűrésselve, mint élesen faragva, ajánlja legjobb minőségben és a 1 olcsóbb árak mellett

KLEIN SÁMUEL, Brassó.

Raktár az „Albina" telkén, a pályaudvar közelében.

287) 2—3

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és műnyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.